

Lokale dekens bekritisieren position paper Algemene Raad

Lucien Wopereis, redacteur Orde

De lokale dekens (met uitzondering van Amsterdam) hebben bezwaren tegen onderdelen van de position paper die de Algemene Raad onlangs aan de Commissie Advocatuur heeft gestuurd. Dat hebben zij de Algemene Raad per brief laten weten.

De position paper van de Algemene Raad werd opgesteld ten behoeve van een door de Commissie Advocatuur georganiseerde hoorzitting op 18 oktober van het vorige jaar. Voorafgaand bezwaar van de lokale dekens is dat niet van tevoren met het College van Afgevaardigden is overlegd over de in de position paper aangedragen ideeën voor hervorming van de balie. ‘Het draagvlak voor die ideeën zou dan groter kunnen zijn geweest dan nu het geval is,’ aldus de dekens.

Meer inhoudelijke bezwaren richten zich op de standpunten van de Algemene Raad over het procesmonopolie, het klacht- en tuchtrecht en de bestuursstructuur van de Orde. Ingenomen standpunten met betrekking tot de geheimhoudingsplicht, het verschoningsrecht, de regelgeving door de Orde en de mededinging worden door de lokale dekens ‘van harte’ onderschreven.

Ten aanzien van het procesmonopolie merken de dekens op dat de Algemene Raad toelating van niet-advocaten tot dat monopolie bespreekbaar acht, mits er eerst nader onderzoek plaatsvindt. Volgens de dekens is deze in steek ‘discutabel’: ‘Naar ons idee gaat het bij zwaardere civiele en strafprocedures om de “equality of arms”, zowel op het punt van de vakbekwaamheid als op dat van ethiek en “fair play”. Een openstelling van het procesdomein voor niet-advocaten vergroot het risico dat rechtzoekenden ten onrecht een procedure verliezen vanwege onvoldoende vakbekwaamheid van hun rechtsbijstandverlener.’ Voor wat betreft het klacht- en tuchtrecht stellen de dekens dat de voorstellen van de Algemene Raad inzake verbetering en stroomlijning van de klachtbehandeling ‘slechts te verklaren is uit onvoldoende kennis over de feitelijke gang van zaken bij de behandeling van klachten’. ‘Eenieder die met deze praktijk vertrouwd is, zal onderschrijven dat het weghalen van de klachtbehandeling bij het bureau van de orde c.q. het kantoor van de deken en het onderbrengen daarvan bij een centraal bureau (hoe centraal is dit eigenlijk, landelijk, per hofressort of arrondissementsgewijs?) een grote aanslag zal betekenen op een efficiënte afhandeling van de uiteenlopende verzoeken, die vrijwel dagelijks op de tafel van de deken worden gedeponneerd.’ Overigens erkennen de dekens dat de klachtbehandeling voor de klager vaak onbevredigend

is, vooral als de klacht gegrond wordt verklaard. De advocaat krijgt dan een waarschuwing of erger, maar voor schadevergoeding moet de klager naar de burgerlijke rechter. ‘De onvrede van de klagers over de klachtbehandeling heeft hier vrijwel altijd betrekking op,’ stellen de dekens. Met betrekking tot de bestuursstructuur wijzen de lokale dekens er op dat de Algemene Raad streeft naar een meer centraal geleide Orde en samenvoeging van arrondissementen, en ook meer gecentraliseerde voorbereiding van tuchtrechtelijke procedures. ‘Lokale dekens moeten zich maar beperken tot het laagdrempelig bemiddelen en toezicht op stages. Wij vrezen dat hiermee een redelijk geolied systeem van klachtbehandeling wordt ingeruild voor veel bureaucratie en inefficiëntie.’

Samenvoeging van kleinere arrondissementen kan best, maar het initiatief daartoe zal van die arrondissementen zelf moeten komen, stellen de dekens. Daarbij mag de afstand tot de lokale dekens niet te groot worden: ‘Een Middelburgse advocaat heeft geen enkele binding met zijn deken als die in Rotterdam of Den Haag zit. (...) De gedachte dringt zich op of het niet beter zou zijn de heel grote arrondissementen te splitsen.’

De position paper van de Algemene Raad en de brief van de dekens zijn te lezen op www.advocatenorde.nl. Zie ook het verslag van de collegevergadering op pagina 8 en 9.

Publicatie over ‘bellende rechter’ niet onrechtmatig

Journalist Micha Kat heeft met de publicatie van zijn boek *Topadvocatuur* (2004) niet onrechtmatig gehandeld tegenover Hans Westenberg, vice-president van de Haagse rechtbank (zie ook *Advocatenblad* 2005-15, p. 667). Dit heeft de Rotterdamse rechtbank op 14 december jl. bepaald. In het boek interviewde Kat onder anderen advocaat Hugo Smit, die in het boek zei: ‘Bij grote claims leert de ervaring dat Nederlandse rechters nerveus worden. Er

gaan opeens gekke dingen gebeuren, zoals rechters die uitvoerig met advocaten gaan belten over de zaak. In de Chipsholzaak is dat ook gebeurd met mr. Westenberg van de Haagse Rechtbank.’ Door zo de onpartijdigheid van een rechter in twijfel te trekken, handelde advocaat Smit in beginsel onrechtmatig, want de beschuldiging is een ernstige zaak voor de rechterlijke macht ‘en in het bijzonder voor de betreffende rechter’. Nu Westenberg bestrijdt

dat hij heeft getelefoneerd, stelt de rechtbank Smit in de gelegenheid zijn beschuldigingen verder te bewijzen. Publicatie van zijn uitspraak door Kat is echter niet onrechtmatig, vooral omdat het aan de kaak stellen van een mogelijke misstand in de rechtspraak een zaak van maatschappelijk belang is.

(LH)